

Cornelia Reimerink (36) is Jungiaans analytisch therapeut

Cornelia: “Ik ben altijd gefascineerd geweest door sprookjes, en lees ze nu ook nog. Het leuke is dat ik er tijdens mijn studie aan het Jungiaans Instituut op een andere manier mee in aanraking kwam. Ik geef daar inmiddels zelf les waarbij ik sprookjes gebruik om de begrippen van Jung te verhelderen. Hij ging er vanuit dat algemeen menselijke problemen en thema’s in sprookjes worden weerspiegeld. Zo behandel ik bijvoorbeeld het sprookje *De rode schoentjes* waarin het conflict aan de orde komt: ga je je eigen weg of volg je het collectief? Het loopt slecht af, maar je kunt er wel lering uit trekken. Tijdens mijn trainingen lezen we eerst een sprookje, vervolgens kijken we naar de symboliek die er in zit, wat het verhaal teweegbrengt en op welke manier dat iets over jezelf kan zeggen. Jung gaat ervan uit dat sprookjes een boodschap hebben die terug te leiden is naar jezelf. De kern van zijn gedachtegoed is het individualisatieproces. Dat betekent: worden

“Sprookjes kunnen een voorbeeld of inspiratiebron zijn voor hoe je wilt leven”

CORNELIA

Uit “Libelle Balance” 2009

wie je in wezen bent. Sprookjes kunnen om die reden een voorbeeld zijn, een model of inspiratiebron voor hoe je het wilt doen in het leven. Je kunt in een sprookje een motief zien dat je aanspreekt, dat je boos maakt, opzweept of juist liefde geeft. Door te kijken naar welke motieven je raken, kun je meer te weten komen over jezelf en dat vertalen naar het dagelijks leven. Zo had ik in mijn praktijk een vrouw die verlangde naar de tussenkomst van ‘een goede fee’, zoals in het sprookje van Assepoester. Bij nadere beschouwing herkende zij zichzelf in Assepoester, zag ze haar eigen levensloop weerspiegeld in het sprookje. Vaak is de problematiek in sprookjes heel goed te herleiden naar hedendaagse kwesties. Uit de identificatie met de sprookjesheld(in) kun je bijvoorbeeld de moed putten om bepaalde beslissingen te nemen. Ik vind zelf het sprookje *De mooie Wassilissa* erg mooi. Het is een Russisch verhaal over een meisje dat op het sterfbed van haar moeder een poppetje krijgt. Dit poppetje geeft haar raad en wijst haar de weg. Het verbeeldt dus eigenlijk de intuïtie. Ze draagt het altijd bij zich en volgt zo haar voorgevoel. Er zijn diverse sprookjesfiguren die ik bewonder. De figuren uit *Lord of the Rings* vind ik bijzonder omdat ze onderweg angst en weerstand tegenkomen, maar toch doorgaan. Er is altijd hoop en geloof in het goede. Maar ik heb ook een zwak voor de jongste zoon in sprookjes. Vaak is hij een naïeve jongen. Zijn broers noemen hem ten onrechte de domoor. Uiteindelijk wordt hij in al zijn onschuld de held en trouwt juist hij met de prinses. Dat is toch prachtig!”